

"Еко-Принт" ООД закупил от внос рулони печатарска хартия, които оставил на съхранение в склад на "Транс-спед" ООД. В резултат от проливен дъжд покривът на склада протекъл и рулоните се намокрили. На 23.07.2003 год., когато представител на ищеца отишъл в склада да вземе рулоните констатирал, че 60% от тях станали негодни за употреба по предназначение - за офсетов печат. За целта бил съставен протокол на същата дата от независим експерт в присъствието на двете страни.

На 20.06.2008 год. "Еко-Принт" ООД предявил частичен иск за заплащане на 30 000 лв - обезщетение за вреди в размер на пазарната стойност на хартията към момента на завеждане на иска, съединен с иск за мораторни лихви, считано от датата на съставяне на констативния протокол за вредите.

Ответникът възразил, че щетите са могли да бъдат избегнати, респ. ограничени, ако рулоните са били подходящо опаковани. Възразил още, че хартията, макар и овлажнена, не е изгубила полезните си качества, и би могла да се употреби за други цели, а и при предаването ѝ ищецът не е посочил конкретното ѝ предназначение, за да може да се прецени нейната негодност.

Наред с това, той привлякъл като трето лице-помагач "Джи Ай Иншурънс" АД, с когото имал сключен застрахователен договор и предявил срещу него обратен иск в случай, че главният иск бъде уважен, за заплащане на застрахователно обезщетение в размер на исковата сума. Застрахователят оспорил обратния иск с твърдението, че предмет на застрахователния договор е стоката, а не и самата сграда, поради това не следва да носи отговорност за вреди, настъпили в резултат от неизправности на покривната конструкция. По делото е установено, че складът е построен през 1945 год. и към момента на злополуката са били извършвани само частични ремонти, изразяващи се в укрепване на носещи колони и подмяна на отделни греди на покрива без цялостното му препокриване.

В хода на процеса, на 01.09.2008 ищецът изменил иска си, като преминал от частичен към такъв за пълния размер 89 543 лв.

Ответникът възразил за изтекла погасителна давност по отношение увеличената част на иска, както и възражение за прихващане в размер на сумата по първоначално предявения частичен иск, представляваща дължимо от ищеца възнаграждение за съхранение на хартията за периода от нейното предаване в склада до 23.07.2003 год, когато щетите са констатирани и стоката – вдигната.

Въпроси:

1. Определете правната квалификация на сключения между "Еко-Принт" ООД и "Транс-спед" ООД договор, респ. характера на отговорността на ответника. Какво значение за решаването на казуса има обстоятелството, че рулоните са били предадени с опаковка от дебел картон, вместо полиетилен или друг водонепропусклив материал? Длъжен ли е бил "Транс-спед" ООД да предупреди "Еко-Принт" ООД за

Handwritten signatures and notes at the bottom of the page, including the name "Биспатарова" and other illegible text.

установено и правопримството между Всестранната кооперация, посочена в Протокола от 1956 г. и ответната кооперация.

Ответникът противопоставил и възражение за погасяване на исковата претенция по давност.

~~Размерът на претендираното обезщетение е установен със заключение на съдебно-технически експертизи, приети от съда и неоспорени.~~

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на предявения иск ?
2. Основателно ли е оспорването на нотариален акт № 11/1992 г. ?
3. Владее ли ответникът имота на годно правно основание ?
4. Основателно ли е възражението за изтекла погасителна давност ?
5. Формулирайте диспозитива на решението, което бихте постановили по делото.

Марийка Петрова и Иван Иванов придобили недвижим имот, представляващ дворно място с площ от 2500 кв. м. с нот. Акт № 57/2004 г. по плана на село О., област В. Техните праводатели са се легитимирали като собственици на имота с констативен нотариален акт по давност и наследство № 11/1992 г.

На 03.02.2005 г. Марийка Петрова и Иван Иванов са предявили иск срещу РПК „Морски вълни“ – гр. Б. за заплащане на сумата 62 586 лева (на всеки един по 31 293 лева), обезщетение за ползване без основание от ответника на част от горния имот. Претенцията е за периода 01.02.2000 г. до 01.02.2005 г., заедно със законната лихва върху тази сума, считано от 03.02.2005 г. до окончателното ѝ изплащане.

Ответната кооперация не оспорва факта, че през този период е владяла имота, но заявява, че е имала правно основание за това, тъй като притежава нотариален акт за собственост № 122/97 г., съгласно който тя е призната за собственик на двуетажна масивна сграда, заедно с прилежащата ѝ част от терена. Правото на собственост върху последния недвижим имот е признато на кооперацията на основание чл. 483, ал. 1 ГПК (отменен) във връзка с чл. 2 ал. 3 от Закона за общинската собственост (отделните редакции на закона са без значение за настоящия казус).

В издадения констативен нотариален акт в полза на РПК „Морски вълни“, нотариусът е приел, че строителството на сградата, описана в този акт, е извършено до 13.07.1991 г.

Ищците оспорили констативния нотариален акт в полза на РПК, противопоставяйки му своя титул за собственост. За да докаже правото си на собственост кооперацията представила следните писмени доказателства: молби за издаване на скици и визи за проектиране и узаконяване на сградата; становища относно държавното приемане и разрешаване ползването на обекта; удостоверения за регистрация на търговски обекти в сградата; санитарни разрешителни за периода 2001-2003 г. Доказателство, че строителството на сградата е извършено до 13.07.1991 г. не е представила.

Кооперацията е оспорила констативния нотариален акт на праводателите на ищците по делото (№ 11/1992 г.), като твърдяла, че имотът не е могъл да бъде придобит по давност, тъй като съгласно Протокол от 03.11.1956 г. този имот е бил отчужден по тогава действалия закон Закон за плановото изграждане на населените места. От този протокол се установявало, че част от дворното място е било оценено като придаваемо към парцел, отреден за „Всестранна кооперация“ (по твърдение на ответника по делото – негов праводател).

В същото време по делото не са събрани доказателства, че предметът на нотариален акт № 11/1992 г. и този по Протокола от 03.11.1956 г. е идентичен. Не е

[Handwritten signature]

През м. октомври 2005 г. Божидар и Валентина Григорови отдали под наем собствения си апартамент, находящ се в гр. София, кв. Мусагеница, на семейство Мирослав и Детелина Николови.

До м. август 2006 г. наемателите заплащали редовно наемната цена за имота в размер на 250 лв. месечно, но поради временни финансови затруднения до 10.10.2006 г. не заплатили три наемни вноски – за м. август, септември и октомври - общо в размер на 750 лева.

На 11.10.2006 г. наемодателите посетили апартамента си, за да се срещнат със сем. Николови и да уредят финансовите взаимоотношения. В хода на разговора между четиримата избухнал скандал. Григорова поискала от Николови да им дадат някои свои вещи като обезпечение. Николови отказали. Тогава Божидар Григоров взел от гостната DVD-плейъра и радиокасетофона на Николови, общо на стойност 780 лв. и след като заявил, че ще им върнат вещите щом платят наема, със съпругата си напуснали жилището.

Николови веднага посетили съответното полицейско управление, подали жалба и завели двама полицейски служители в жилището на Григорови, откъдето били иззети DVD-плейъра и радиокатофона със съответен протокол за изземване.

Два месеца след като получил делото, прокурорът внесъл обвинителен акт за грабеж по чл. 198, ал. 1 във вр. чл. 20, ал. 2 НК и без да измени обвинението в съдебното заседание, при същите фактически положения, съдът постановил осъдителна присъда за извършена кражба по чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 НК.

ВЪПРОСИ:

1. Квалифицирайте деянията на Божидар и Валентина Григорови?
2. Налице ли е предварителен умисъл, а съучастие?
3. По какъв ред следва да се осъществи наказателното производство?
4. Допуснати ли са процесуални нарушения на досъдебното производство и при постановяване на присъдата, и какъв е редът за тяхното поправяне, ако допуснатите процесуални нарушения са съществени?

Валентина Григорова
03.07.2016